

[Hans Pinstrup.]

vendige Dyrkning straffes med en betydelig Bøde pr. Tønde afleveret Rug.

Alle kan indse det uretfærdige og urimelige heri, og der gives ingen Undskyldning for den nuværende Tilsidesættelse af almindelige Retsbegreber og sund Fornuft.

Stort vilde Rigsdagen handle, om man øjeblikkeligt greb ind og ændrede dette Forhold, og et stort Ansvar hviler paa den, der modsætter sig dette og fortsat forhaler en retfærdig og holdbar Ordning af dette vigtige Spørgsmaal.

Inger Gautier Schmit: Ved den Bemyndigelseslovgivning, som Regeringen fik gennemført i Efteraaret, gik jo en hel Del af de Omraader, der angaar Befolkningens Ve og Vel, over til Afgørelse i hemmelige Kommissioner, Udvalg og Nævn, og Rigsdagen er i det store og hele ude af Stand til at følge de Dispositioner, som foretages inden for disse forskellige Kommissioner og Nævn. Naar der derfor ved en enkelt Lejlighed bliver Anledning til at spørge om Forretningsgangen og hele den Synsmaade, der anlægges i en af disse hemmelige Kommissioner — jeg tænker her paa Priskontrolraadet —, har det den største Interesse, at man bliver overbevist om, at det, der her foretages, er ubetinget rigtigt og retfærdigt over for Befolkningen. Ogsaa for Raadets egen Anseelse og Autoritet har det den største Betydning, at man straks bliver overbevist om, at Raadet har sine Sager i Orden, at man har Tallene præsent og fuldt ud kan dokumentere Berettigelsen af Raadets Afgørelser og Handlinger.

Da jeg i Gaar i al Stiltfærdighed spurgte den højtærede Landbrugsminister om de Beregninger, der laa til Grund for den Prisstigning paa Brødet, der skulde finde Sted, viste det sig, at det forhaandenværende Materiale ikke var fuldt tilstrækkeligt og tilfredsstillende, hvilket bl. a. fremgaar af, at man ikke allerede i Gaar, saaledes som Ministeren havde ønsket det, kunde faa Lovforslaget gennemført. Det var jo ingenlunde min Hensigt at hindre Lovforslagets Gennemførelse i Gaar, langt fra, men jeg gik i min Uskyldighed, kan jeg næsten sige, ud fra, at mit Spørgsmaal omgaaende vilde blive besvaret, saaledes at jeg ikke derved kom til at berede Ministeren nogen som

helst Vanskelighed ved Lovforslagets Gennemførelse.

Imidlertid viste det sig, at disse Oplysninger har været vanskelige at skaffe til Veje, og de Oplysninger, som vi nu i Dag er blevet gjort bekendt med, ogsaa Oplysninger, som jeg personlig har faaet, har overbevist mig om, at det Arbejde, der var gjort i denne Sag, i hvert Fald ikke i mine Øjne har været tilfredsstillende. Jeg mener nemlig, at man i Priskontrolraadet maa være i høj Grad forsigtig med, at de Prisansættelser, der kommer til Behandling, ikke bestandig kommer til at ligge en lille Tak over det højest nødvendige, og jeg kan med de Oplysninger, der staar til min Raadighed, ikke lade være med at udtale, at jeg maa mene, at Priskontrolraadets Afgørelse i denne Sag har bidraget til, at Brødprisen kommer til at ligge i allerhøjeste Grad i Overkanten, og det er jo ikke Meningen med et Priskontrolraad. Vi har i denne Sal højest forskellige Opfattelser af det betimelige og heldige i at have et saadant Raad siddende til at bestemme Priser, Indtægter eller Ikke-Indtægter for Mennesker og Erhverv; mit Parti er just ikke nogen principiel Tilhænger af Priskontrolraad; men vi vilde dog i hvert Fald se mildere paa det, hvis vi ved Eksempler, der blev fremdraget fra Raadets Virksomhed, kunde blive overbevist om, at det i høj Grad værnede Befolkningen mod Prisstigninger paa vigtige Livsfornödenheder.

Mine Betæneligheder er naturligvis slet ikke knyttede til, at de, der ønsker at spise Franskbrød, skal udrede den Merudgift, som fremkommer ved, at den bestaaende Pris paa Rugbrød bevares, hvad jeg i høj Grad finder ønskeligt, men mine Betæneligheder knytter sig snarere til, at man inden for enkelte Erhverv, saa snart der viser sig den mindste Smule Stigning — vi er jo i Øjeblikket alle udsat for almindelig Prisstigning i Samfundet —, øjeblikkeligt mener at skulle have fuld Kompensation for denne Stigning, ja, ikke alene fuld Kompensation, men mere til, og dette er saa meget mere grelt, som jo, det er ogsaa udtalt af tidligere Talere, bl. a. af Partis Ordfører, andre Erhverv ikke i mindste Maade faar Dækning for de Udgifter, den ekstraordinære Lovgivning har afstedkommet.

Naar man mener, at en Stigning paa